

Република Србија
УПРАВНИ СУД
6 У. 29140/10
24.02.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Јевтић и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Весном Оташевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Д. М. из Љ., Ул. бр...., кога заступа пуномоћник М. П., адвокат из Б.,, против тужене Школе из Љ., Ул. бр., коју заступа пуномоћник П.В., адвокат из Љ., бр., ради поништаја решења број од 05.10.2010. године, уз учешће заинтересованог лица Р. Ћ. Из, општина Љ., кога заступа пуномоћник С. С., адвокат из Љ., бр...., у предмету именовања директора школе, по одржаној усменој јавној расправи дана 24.02.2012. године, у нејавној седници већа одржаној дана 24.02.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова управног спора.

IV ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем о именовању директора Школе у Љ., ставом 1. диспозитива одлучено је да се за директора Школе у Љ. именује Ћ. Р., дипломирани из М. код Љ., који је на седници Школског одбора број од 24.08.2010. године, изабран за директора школе. Одлука о избору број од 24.08.2010. године са комплетном документацијом је послата 25.08.2010. године

министру просвете на сагласност. По протеку законом предвиђеног рока од 30 дана Школски одбор је на седници број ... од 05.10.2010. године, донео одлуку о постављењу Ћ. Р. за директора школе у Љ. Ставом 2. диспозитива је утврђено да је Министарству просвете Републике Србије, под бројем, упућен дана 25.08.2010. године, захтев за давање сагласности на одлуку Школског одбора школе у Љ. број од 24.08.2010. године, ставом 3. диспозитива да се сматра да је поступајући у складу са чланом 60. став 7. одлука органа управљања (Школског одбора) донета, односно да је министар дао на њу сагласност ако у року од 30 дана од дана достављања одлуке не донесе акт којим одбија сагласност, ставом 4. диспозитива, да мандат директора тече од 05.10.2010. године када и ступа на дужност, ставом 5. диспозитива да се директор именује на период од 4 године и ставом 6. диспозитива да је директор дужан да положи испит за директора школе у року од годину дана од дана ступања на дужност.

У тужби којом је покренуо овај управни спор и на усменој јавној расправи тужилац истиче да је дана 24.06.2010. године Школски одбор донео одлуку о расписивању конкурса за избор директора школе у Љ., да је конкурс објављен у листу Послови 07.07.2010. године и важио је 15 дана од дана објављивања. Наводи да се на конкурс благовремено јавила два кандидата и то тужилац Д. М., професор у овој школи и Р. Ћ., професор, директор у претходном мандату. Наводи да се Конкурсна комисија састала дана 18.08.2010. године у 8,00 часова, а за 9,00 часова истог дана било је заказано наставничко веће ради гласања чланова колектива о предложеним кандидатима и давања мишљења Школском одбору, који је био заказан за исти дан у 12,00 часова, противно Пословнику о раду Школског одбора. Конкурсна комисија при прегледу приспеле документације кандидата за директора, установила је да је пријава Р. Ћ. уредна и потпуна, а да пријава тужиоца Д. М. није потпуна, јер не садржи уверење да кандидат није осуђиван, те да поднети доказ о положеном стручном испиту није оверен. Тужилац је предочио Комисији усмено да му је у суду у В. речено да уверење о неосуђиваности прибавља установа а да то није обавеза кандидата лично, међутим Комисија то није узела у обзир, имајући у виду текст конкурса. Наставничко веће је на гласању дана 18.08.2010. године гласало за једног кандидата, дотадашњег директора Р. Ћ., са ... гласова за, ... гласова против и ... гласа уздржана. Како је чланом 120. Закона о основама система образовања и васпитања прописано да уверење о неосуђиваности прибавља установа, то је тужилац 20.08.2010. године уложио приговор директору школе на одлуку Конкурсне комисије о дисквалификацији његове пријаве коју су оценили као непотпуну, тражећи ново изјашњење

наставничког већа о оба кандидата. И Синдикат Независност је упутио директору школе захтев за ванредно заседање наставничког већа из истих разлога. Директор школе је послао обавештење тужиоцу и Синдикату школе да је приговор неоснован. После одлуке Школског одбора Синдикат Независност је затражио 25.08.2010. године од министра просвете заштиту законитости у средњој школи због незаконитог поступања у дотадашњем поступку избора директора и незаконитог елиминисања тужиоца који је испуњавао све услове конкурса. Одговор је уследио 14.09.2010. године у коме просветни инспектор у тачки 3. констатује да текст конкурса испуњава све законом предвиђене елементе осим ставке из члана 120. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања, али по мишљењу инспектора већина школа ставља у текст конкурса захтев да кандидат лично прибави наведено уверење ради ефикасније процедуре и смањења трошкова. Напомиње да је мандат Ћ. истекао 25.09.2010. године и да је у том периоду школа без директора, што значи да неко мора бити одговоран за то, а инспектор је констатовао да је поступак избора директора био сасвим у складу са законом и на основу његовог мишљења министар просвете није донео акт о одбијању сагласности иако је Закон о систему образовања и васпитања вишеструко прекршен, а нису поштована ни друга акта школе. Тужиоцу је нанета велика штета овом неправдом и у колективу и друштвеној заједници, јер је ољаган, те приказан као неодговоран кандидат, што је многе колеге професоре подстакао да дају свој глас једином кандидату о коме се и одлучивало Р. Ћ., који пре гласања, како је било познато, није уживао подршку колектива. Са наведених разлога предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење, да се наложи Школском одбору школе из Љ. да без одлагања донесе одлуку о именовању вршиоца дужности директора, те да распише нови конкурс за избор директора, у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

У одговору на поднету тужбу, и на усменој јавној расправи тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије, као неоснована.

Заинтересовано лице у свом одговору на тужбу и на усменој јавној расправи је истакао да имајући у виду чињенице које је утврдила Конкурсна комисија, јасно је да је пријава кандидата непотпуна и кад није испуњен макар и један, било који прописан услов у односу на потпуност тј. непотпуност пријаве. У конкретном случају тужилац није испунио два услова, није приложио оверену фотокопију уверења о положеном стручном испиту и није потписао своју пријаву. Пријава која није својеручно потписана није валидна и не може се сматрати потпуном. Да се у конкретној ствари не ради о битним пропустима приликом

избора директора школе, потврдили су својим извештајима, на основу извршеног надзора и просветни инспектори. Са наведених разлога предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је одржао усмену, јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), којим је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима. Усмена расправа одржана је у присуству тужиоца, и његовог пуномоћника туженог органа и заинтересованог лица, и његовог пуномоћника у складу са чланом 38. Закона о управним споровима.

Након разматрања навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа овог предмета, као и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је одлучио као у диспозитиву тог решења, јер је у поступку утврђено да је конкурс за избор директора школе у Јб. објављен у листу Послови дана 07.07.2010. године и трајао је до 23.07.2010. године. На конкурс за директора благовремено и уредно су конкурисала два кандидата и то Ћ. Р. из М. код Јб.и М. Д. из Јб., те да је кандидат Ћ.Р. приложио комплетну документацију, док је документација М. Д. била непотпуна. Седници наставничког већа која је одржана 18.08.2010. године присуствовало је ... од запослених, а након тајног гласања кандидат Р. Ћ. је добио ... гласа, ... је било против, а два листића су била неважећа. Школски одбор је по прибављеном позитивном мишљењу наставничког већа дана 24.08.2010. године једногласно, јавним гласањем за директора школе изабрао Ћ. Р., дипломираног Захтев за давање сагласности за именовање Ћ. Р. за директора школе ... у Јб. упућен је Министарству просвете дана 25.08.2010. године, а како министар у року од 30 дана није донео акт којим одбија сагласност, поступајући у складу са чланом 60. став 7. Закона о основама система образовања и васпитања, сматра се да је одлука Школског одбора о избору директора донета.

На основу изведених доказа и утврђеног чињеничног стања, и по схватању Управног суда, правилно је тужени орган донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења, имајући у виду да је оглас за избор директора школе расписан у складу са актом школе-Статутом, којим је прописано да учесник конкурса уз пријаву мора да приложи и уверење о некажњавању а да тужилац наведено није приложио. Осим тога, пријава тужиоца није била потписана, нити је тужилац уз пријаву приложио оверену фотокопију уверења о положеном

стручном испиту, што све заједно представља главне недостатке због којих пријава није узета у разматрање од стране Конкурсне комисије.

Навод тужиоца да конкурс није расписан у складу са законом, тачније да је у супротности са чл. 120. Закона о основама система образовања и васпитања, којим се изричито прописује да уверење о некажњавању прибавља установа службеним путем, као и са чл. 102. ст. 4. Кривичног законика који прописује да нико нема право да тражи од грађанина да подноси доказ о својој осуђиваности или неосуђиваности, није од утицаја на одлучивање у овом управном спору. Ово са разлога што је оглас расписан у складу са важећим општим актом школе - Статутом, чија примена је обавезујућа за туженог, а којим је прописано да учесник конкурса уз пријаву мора да приложи, поред осталих доказа, и уверење о некажњавању, што тужилац није учинио. Услед наведених недостатака пријава није била потпуна, а није била ни потписана, што је, такође, мањкавост због које иста није била узета у разматрање од стране Конкурсне комисије. Што се тиче оцене законитости Статута школе, исти је општи акт који је на снази и на који је надлежно министарство просвете дало сагласност, а усаглашеност истог са законом, односно утврђивање законитости наведеног општег акта, предмет је судског поступка пред Уставним судом и није у надлежности Управног суда.

Навод тужиоца да је Конкурсна комисија требало да узме у разматрање непотписану пријаву тужиоца, је неоснован, имајући у виду да се према одредбама Закона о општем управном поступку и Закона о парничном поступку пријава сматра поднеском, а сваки поднесак, па тако и пријава у конкретном случају, у складу са наведеним прописима, мора бити потписан, јер се у супротном не узима у разматрање, односно исти се одбацује.

Како тужилац није поднео одговарајуће доказе уз пријаву и како иста није била потписана, а услови које кандидат треба да испуни и документа која треба да приложи приликом конкурисања, прописани су Статутом школе, то је правилно тужени орган донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Суд је ценио и остале тужбене наводе, али налази да су исти без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер се њима не доводи у сумњу чињенично стање утврђено у управном поступку, нити се прилажу докази, који би да су били цењени, довели до другачије одлуке у овој управној ствари.

Са напред изнетих разлога, након закључене усмене расправе, у смислу чл. 46. Закона о управним споровима, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе чл. 40. ст. 2. Закона о управним споровима

(“Службени гласник РС”, бр. 111/09), одлучио као у ставу I диспозитиву ове пресуде.

Одлуке о трошковима управног спора, које су тражили тужилац, тужени орган и заинтересовано лице, донете су на основу одредби чл. 153. ст. 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11), које се сходно примењују на основу чл. 74. Закона о управним споровима, па је имајући у виду исход овог спора, суд одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, а како тужени орган и заинтересовано лице трошкове управног спора нису определили, као у ставу III и IV диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.02.2012.. године, 6 У. 29140/10

Записничар
Весна Оташевић,с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП